

तदिति ॥ अद्भुतविस्तरं ॥ दैवतं हि भवान्ममेत्याद्युक्तिरूपमाश्चर्यप्रपञ्चं ॥ १ ॥ एतत्तत्रैव सदृशं नान्यतः नान्यस्य ॥ तत्र हेतुगर्भविशेषणं महावंशेत्यादि ॥ वसिष्ठव्यपदेशिनः
वसिष्ठनियोगवर्तिनः ॥ २ ॥ यच्चिति ॥ तस्य तत्पतिपाद्यस्य कार्यस्य निश्चयं कर्तव्यत्वनिश्चयं ॥ सर्वथा करिष्यामीत्यङ्गीकारं कुरुष्व ॥ कृत्वा च सत्यप्रतिश्रवः सत्यप्रतिज्ञो
भव ॥ ३ ॥ अहमिति ॥ विध्यर्थं यागार्थं ॥ नियमं दीक्षां ॥ आतिष्ठे आस्थितोऽस्मि ॥ तस्य यज्ञस्य ॥ ४ ॥ व्रतेत्विति ॥ बहुशर्चणीं समाप्तिकल्पे ॥ समाप्त्यां समाप्तिसमये
॥ ५ ॥ नियमनिश्चये व्रतसंकल्पे ॥ अवधूते नाशिते तस्मिन् तत्संकल्पविषये ॥ यज्ञे च तथा भूते नाशिते सति ॥ ६ ॥ कृतश्रमः कृतदथाप्रयासः ॥ अतएव निरुत्साहः तस्माद्देशा

तच्छ्रुत्वा राजसिंहस्य त्राक्यमद्भुतविस्तरं ॥ हृष्टो मामहाते जा विश्वामित्रोऽभ्यभाषत ॥ १ ॥ सदृशं राजशार्दूलतवैव भुवि नान्यतः ॥ म
हावंशप्रसूतस्य वसिष्ठव्यपदेशिनः ॥ २ ॥ यत्तु मे हृद्गतं वाक्यं तस्य कार्यस्य निश्चयं ॥ कुरुष्व राजशार्दूलभवसत्यप्रतिश्रवः ॥ ३ ॥ अहं
नियममातिष्ठे विध्यर्थं पुरुषर्षभ ॥ तस्य विघ्नकरौ द्वौ तुराक्षसौ कामरूपिणौ ॥ ४ ॥ व्रते तु बहुशर्चणीं समाप्त्यां राक्षसाविमौ ॥ मारीच
श्च सुबाहुश्च वीर्यवंतौ सुशिक्षितौ ॥ ५ ॥ तौ मांसरुधिरोधेण वेदिंतामभ्यवर्षताम् ॥ अवधूते तथा भूते तस्मिन् नियमनिश्चये ॥ ६ ॥ कृत
श्रमो निरुत्साहस्तस्माद्देशादपाक्रमे ॥ न च मे क्रोधमुत्सृष्टं बुद्धिर्भवति पार्थिव ॥ ७ ॥ तथा भूता हि सा चर्या न शापस्तत्र मुच्यते ॥ स्वपुत्रं
राजशार्दूलरामं सत्यपराक्रमं ॥ ८ ॥ काकपक्षधरं वीरं ज्येष्ठं मे दातुमर्हसि ॥ शक्तोऽप्येवमया गुप्तो दिव्येन स्वेन तेजसा ॥ ९ ॥

दपाक्रमे निर्गतोऽस्मि ॥ ननु भवद्भिः शापेनैव कुतस्तौ न नाशितौ तत्राह ॥ नचेति ॥ क्रोधमुत्सृष्टं शत्रुं ॥ ७ ॥ तत्र हेतुमाह ॥ यथा भूतेति ॥ शापादिप्रवृत्त्यनर्हत्वं ॥ अतः स्वपुत्र
मित्यादि ॥ ८ ॥ बालानां कपोलसमीपशिखा काकपक्षः ॥ ननु अनेन बालेन किं करिष्यसीत्यत्राह ॥ शक्त इत्यादि ॥ मया पितृस्थानीयेनेति शेषः ॥ दिव्यं तेजो वैष्णवं ॥
तेन युक्त इति शेषः ॥ ९ ॥